



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: J. S.
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Rapotice
X

proti
žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Mírov
sídlem P. O. Box 1, 789 53 Mírov

o žalobě na ochranu proti nezákonným zásahům žalované spočívajících v nepřetržitém monitorování žalobce a nedostatečném vybavení cely,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl v období od 8. 11. 2021 do 2. 12. 2021 ubytován v tzv. eskortní cele 7. oddílu Věznice Mírov. První žalovaný zásah spočívá v tom, že na této cele byla umístěna kamera, která ji celou snímala včetně sociálního zařízení (umyvadla). Tímto způsobem byl žalobce sledován 23 hodin denně, a to i při činnostech jako je převlékání, holení a mytí. Takto intenzivní monitorování považuje žalobce za nepřiměřený zásah do svého soukromí. Další zásah měl spočívat v tom, že uvedená cela byla vybavena toliko jedním umyvadlem, které žalobci slouží jako jediný zdroj pitné vody a žalobce jej současně využívá k mytí nádobí a k umývání po vykonání velké potřeby. Takové podmínky ubytování jsou nevhodné a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

nehygienické. Nadto zmíněné umyvadlo nebylo v rozporu se zákonem č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o VTOS“) a vyhláškou č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o VTOS“) nikterak odděleno od zbytku cely. Žalovaný navrhl, aby soud určil, že specifikované zásahy byly nezákonné.

2. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu zamítnout. Potvrdila, že byl žalobce v uvedené době skutečně ubytován v tzv. eskortní cele. Žalovaná také verifikovala umístění kamery na této cele, ta však byla uvedena do provozu až dne 9. 12. 2021, tj. poté, co žalobce předmětnou celu opustil. Navíc umístění této kamery bylo souladné s vnitřním řádem věznice. V uvedené cele se nachází zděná místnost se záchodem, který je oddělen neprůhledným závěsem. Umyvadlo takto oddělené není a ani být nemusí.
3. Krajský soud přezkoumal postup žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době žalovaných zásahů podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
4. Podle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
5. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. s. ř. s. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka). Není-li byt jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65; č. 603/2005 Sb. NSS).
6. Ubytování žalobce na předmětné cele a její vybavení, jak bylo specifikováno shora, vyplývá nejen ze správního spisu, nýbrž i ze shodného tvrzení účastníků.
7. K prvnímu žalovanému zásahu krajský soud uvádí, že ze spisového materiálu se podává, že kamera sice byla na předmětné cele umístěna v době, kdy ji obýval žalobce, nicméně byla zprovozněna až dne 9. 12. 2021 - viz vyjádření Ing. Z. V. ze dne 9. 12. 2021, což bylo žalobci známo, neboť mu to žalovaná sdělila přípisem ze dne 10. 12. 2021, č. j. VS-202285-10/ČJ-2021-803610-STV, kterým vyřídila jeho stížnost na celodenní monitorování.
8. Žaloba tak vůči prvnímu zásahu nemůže být důvodná, neboť nebylo prokázáno, že by k předmětnému monitorování žalobce vůbec došlo.
9. K druhému žalovanému zásahu krajský soud poukazuje na § 17 odst. 5 vyhlášky o VTOS, který stanoví, že „*jsou-li ubytovacími místnostmi cely, musí být vybaveny sociálním zařízením, které obsahuje záchod a umyvadlo s tekoucí pitnou vodou; plocha sociálního zařízení se do ubytovací plochy nezapočítává. Záchod musí být oddělen od zbývajících prostorů cely alespoň neprůhlednou zástěnou. Do každé cely musí být zavedeno elektrické osvětlení a signalizační (přivolávací) zařízení*“.
10. Z citovaného ustanovení vyplývá, že umyvadlo, na rozdíl od záchodu, nemusí být od zbytku cely žádným způsobem odděleno. Stejně tak uvedené ustanovení nestanoví, že by na cele mělo nacházet více než jedno umyvadlo. Takové podmínky nestanoví ani zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

VTOS ani vnitřní řád Věznice Mírov. Jakkoli jsou tedy tyto podmínky žalobcem subjektivně vnímány jako nekomfortní, je třeba žalobci připomenout, že se nachází v zařízení pro výkon trestu odnětí svobody a není oprávněn po věznici vyžadovat více materiálního vybavení cely, než je žalovaná podle právních předpisů povinna odsouzeným zajistit.

11. Ve vztahu ke druhému zásahu tak soud uzavírá, že nebyla splněna podmínka nezákonnosti jednání žalované (výše vymezená podmínka č. 3), a proto je nadbytečné zabývat se naplněním ostatních podmínek, za kterých může soud poskytnout žalobci ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.
12. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 87 odst. 3 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 11. dubna 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu